

Dziennik rządowy

dla

**kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.**

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część IV.

Wydana i rozesłana dnia 14. Kwietnia 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. April 1853.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych z dnia 22. Listopada 1852 *),

obowiązujące w całym Cesarstwie, wyjąwszy Pogrenicze Wojskowe,

którym ogłasza się przepis we względzie wykonywania ustaw o handlu obnośnym.

W celu wykonania najwyższego patentu z dnia 4. Września 1852 o urzędzeniu handlu obnośnego, ogłasza się następujące postanowienia:

§. 1.

Władze obwodowe (władze komitatowe [żupańskie], delegacye, w innych krajach koronnych owych, gdzie nie istnieją władze obwodowe, Namiestnictwa), którym dano wyłącznie moc pozwalania na obnośny handel towarami, mają uważać na to, aby pozwolenie trudnienia się handlem obnośnym udzielane było tylko osobom, mogącym wykazać się wiarygodnymi świadectwami z przymiotów, wymaganych §. 3. ustawy o handlu obnośnym, z uwzględnieniem §§. 17. i 18. téjże ustawy. W osądzeniu, czy proszący o takie pozwolenie posiada przymioty, wymagane §. 3., d) i e) ustawy, powinny one z wszelką ściślnością i oględnością postępować, szczególnie baczyć na nienaganność i niepodejrzaność pod względem obyczajów i politycznego zachowania się, rozpoznawać ściśle złożone świadectwa co do ich wiarygodności, i sprawdzać innemi stosownemi środkami, czy osoba prosząca do tego w ogólności jest usposobiona, tam zaś, gdzie istnieją dyrekeye albo komisaryaty policyi. w tym względzie uprzednio z niemi się porozumieć.

Na władze powiatowe, (magistraty, gdzie też podlegają bezpośrednio władzom obwodowym), na których ręce próśby o upoważnienie do handlu obnośnego idą do władz udzielających go (ustawa o handlu obnośnym §. 5.), wkłada się obowiązek, ażeby też władze zawiadamiły wręcz o okolicznościach, będących podług prawa przeszkodą w dostąpieniu tegoż upoważnienia. Wnioski względem próśb o upoważnienie do handlu obnośnego mają być czynione jedynie po najściślejszém zbadaniu stosunków, osobliwie zaś obyczajności i prawości proszących pod względem politycznym, a złożone zaświadczenia starannie rozpoznawane.

Na gminy i ich przełożonych wkłada się obowiązek postępowania z największą sumiennością w wydawaniu świadectw dobrego zachowywania się proszącego, i za to czyni się ich odpowiedzialnymi.

*) Rozporządzeniem Prezydium krajowego z dnia 4. Stycznia 1853 do l. 11519, udzielono ten przepis wszystkim urzędom obwodowym, wżaz z Bukowiną, magistratowi miasta Lwowa, dyrekcji policyi we Lwowie, komisaryatowi policyi w Brodach i komisji gubernialnej w Krakowie.

35.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 22. November 1852 *),

giltig für das gesammte Kaiserreich, mit Ausschluß der Militärgränze,
womit die Vorschrift zum Vollzuge der Gesetze über den Hausirhandel bekannt gemacht wird.

Zur Vollziehung des Allerhöchsten Patentens vom 4. September 1852 über die Regelung des Hausirhandels werden folgende Bestimmungen bekannt gegeben:

§. 1.

Die Kreisbehörden (Komitatsbehörden, Delegationen, in den andern Kronländern, wo keine Kreisbehörden bestehen, die Statthaltereien), denen die Bewilligung zum Hausirhandel mit Waaren ausschließend übertragen ist, haben dafür zu sorgen, daß die Bewilligung zum Hausirhandel nur solchen Individuen erteilt werde, welche sich über die im §. 3 des Hausir-Gesetzes vorgeschriebenen Eigenschaften, mit Rücksicht auf die §§. 17 und 18 des Hausirgesetzes, durch glaubwürdige Zeugnisse auszuweisen im Stande sind. Sie haben bei der Beurtheilung, ob ein Gesuchswerber die im §. 3 d) und e) des Gesetzes geforderten Eigenschaften besitze, mit aller Genauigkeit und Umsicht vorzugehen, insbesondere auf die Untadelhaftigkeit und auf Unbedenklichkeit bezüglich der Sittlichkeit und des politischen Verhaltens ihr Augenmerk zu richten, die beigebrachten Zeugnisse hinsichtlich ihrer Glaubwürdigkeit genau zu prüfen und die Geeignetheit des Individuums überhaupt durch passende anderweitige Ermittlungen zu konstatiren, dort aber, wo Polizeidirektionen oder Polizeikommissariate bestehen, dießfalls sich mit diesen in's vorläufige Einvernehmen zu setzen.

Den Bezirksbehörden (den Stadtmagistraten dort, wo sie den Kreisbehörden unmittelbar unterstehen), durch welche die Gesuche um Bewilligung zum Hausirhandel an die verleihenden Behörden gelangen (Hausir-Gesetz §. 5), wird zur Pflicht gemacht, die Umstände, welche nach dem Gesetze die Bittsteller von der Erlangung dieser Bewilligung ausschließen, unverholten zur Kenntniß dieser Behörden zu bringen. Anträge über Hausirbewilligungsgesuche sind nur nach der genauesten Erforschung der Verhältnisse, insbesondere der Sittlichkeit und politischen Unbedenklichkeit der Bittsteller zu stellen, und die etwa beigebrachten Zeugnisse sorgfältig zu prüfen.

Den Gemeinden und ihren Vorstehern wird zur Pflicht gemacht, bei Ausstellung von Zeugnissen über das Wohlverhalten eines Hausir-Bewerbers mit aller Gewissenhaftigkeit zu Werke zu gehen, wofür sie verantwortlich gemacht werden.

*) Mit dem Erlaße des Landes-Präsidiums vom 4. Jänner 1853 Z. 11519 sind mit dieser Vorschrift sämmtliche Kreisämter mit Einschluß der Bukowina, der Stadtmagistrat in Lemberg, die Polizei-Direktionen in Lemberg und Krakau, das Polizei-Kommissariat in Brody und die Gubernial-Kommission in Krakau betheilt worden.

§. 2.

W zezwalaniu przedłużeń przewidzianych w §. 7. ustawy o handlu obnośnym wszystkie w tém udział mające władze i organy winny z taką samą, jak przy pierwszém nadaniu, ostrożnością i surowością postępować.

§. 3.

Władze upoważniające prowadzić będą osobny rejestr (spis) chronologiczny wydanych dokumentów uwierzytelniających, tudzież abecadłowy skorowidz (indeks).

W rejestrze (spisie) dokładnie wyszczególniać mają, czy, i na jak długi czas proszący już dawniej otrzymali pozwolenie trudnienia się handlem obnośnym; mają też w nim być notowane kary, jakieby na kramarza nałożone były, albo wątpliwości, jakieby w tym względzie zachodziły.

§. 4.

Dokumenta pozwolenia na handel obnośny wydawane będą w kształcie liczbowanych (parafowanych) ksiąg podług wzoru, załączonego na końcu niniejszego przepisu.

Rubryki, zawarte w takich dokumentach, powinny być dokładnie i całym zapelnione.

Rubryki te odnoszą się:

- a) do najdokładniejszego ile możności opisu osoby, której daje się pozwolenie trudnienia się handlem obnośnym, w którymto opisie imię i nazwisko, ojczyzna i miejsce urodzenia, tudzież wiek proszącego i gmina, do której handlarz należy, nie mają być pominięte;
- b) do czasu i kraju koronnego, na jaki, i na który wydano obnośną książkę handlarską.

Jeżeli pozwolono prowadzić handel obnośny w okręgu granicznym, okoliczność tę z imiennym przytoczeniem dystryktów, na które pozwolenie się rozciąga, wyraźnie wymienić należy (ustawa o handlu obnośnym §. 11.):

- c) do spisu miast i miejsc, w których handlem obnośnym trudnić się nie wolno (ustawa o handlu obnośnym §. 10.);
- d) do rodzaju towarów, których tyczy się pozwolenie.

Jeżeli się daje pozwolenie prowadzenia handlu towarami, między którymi mogą być towary, podpadające kontroli, n. p. towarami tkanemi i dzianemi, okoliczność ta, że towary, podpadające kontroli, wyłączone są z pozwolenia, w obnośnej książce handlarskiej wymieniona być powinna (ustawa o cłach i monopolach rządowych §. 364.);

§. 2.

Bei den in dem §. 7 des Hausir-Gesetzes vorgesehenen Verlängerungs-Bewilligungen haben sämtliche betheiligte Behörden und Organe mit gleicher Vorsicht und Strenge, wie bei der ersten Verleihung, vorzugehen.

§. 3.

Die verleihenden Behörden haben über die ausgestellten Beglaubigungs-Dokumente ein eigenes chronologisches Register sammt einem alphabetischen Nachschlagebuche (Index) zu führen.

In dem Register ist genau ersichtlich zu machen, ob und für welche Dauer die Bittsteller bereits früher eine Hausir-Bewilligung erhalten haben; auch sind die gegen einen Hausirer verhängten Strafen oder vorgekommenen Beanständigungen in denselben anzumerken.

§. 4.

Die Bewilligungs-Dokumente für den Hausirhandel werden in Form von paraphirten Büchern nach dem am Schluß dieser Vorschrift angefügten Muster ausgefertigt.

Die in solchen Dokumenten angelegten Rubriken müssen genau und vollständig ausgefüllt werden.

Diese Rubriken beziehen sich:

- a) auf die möglichst vollständige Beschreibung der Person, welcher die Bewilligung zum Hausiren ertheilt wird, wobei Tauf- und Zuname, Vaterland und Geburtsort und Alter des Bewerbers und die Gemeinde, zu welcher der Hausirer zuständig ist, nicht fehlen dürfen;
- b) auf die Zeit und das Kronland, für welche das Hausirbuch gültig ist.

Wird der Hausirhandel im Grenzbezirke bewilligt, so muß dieser Umstand unter namentlicher Anführung der Distrikte, für welche die Bewilligung zu gelten hat, ausdrücklich angeführt werden (Hausir-Gesetz §. 11);

- c) auf das Verzeichniß der Städte und Ortschaften, in denen der Hausirhandel nicht stattfinden darf (Hausir-Gesetz §. 10);

- d) auf die Waarengattung, auf welche sich das Befugniß bezieht.

Wird die Bewilligung zum Handel mit Waaren ertheilt, unter denen auch kontrolpflichtige enthalten seyn können, z. B. mit Webe- und Wittwaaren; so muß der Umstand, daß kontrolpflichtige Waaren von der Bewilligung ausgeschlossen sind, im Hausirbuche bemerkt seyn (Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung §. 364);

- e) do opisu osoby, którą kramarzowi, trudniącemu się handlem obnośnym, pozwolono mieć do noszenia towarów;
- f) w rubryce „uwaga“ w szczególności także do kar, nałożonych na handlarza, albo też do zaszytych trudności.

Każda książka ma być opatrzona liczbą, pod którą ją zaciągnięto do rejestru, niemniej zawierać ma dzień, miesiąc i rok wydania swego, pieczęć i nazwę władzy wydawniczej, tudzież podpis jej przełożonego.

W obnośnej książce handlarskiej ma być umieszczony wyciąg z §§. 6, 8, 9, 12, 13, 16, 19 i 21, ustawy o handlu obnośnym.

§. 5.

W miastach i posiadłościach, gdzie handel obnośny dotychczas nie był pozwolony, nie należy go i nadal pozwalać.

Gdyby także i co do innych miejsc zachodziły szczególne powody, któreby wskazywały, iż pozwolenia na handel obnośny tamże wydać nie należy, tedy władze obwodowe (władze zupańskie [komitackiej, delegacje), mają w tym względzie wnioski swe za pośrednictwem Namiestnictw do c. k. Ministerstwa Handlu podawać, które rozstrzygnie w porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i najwyższej Władzy Policynnej.

§. 6.

Od wydania obnośnej książki handlarskiej nie należy się żadna zapłata, oprócz kwoty 10 kr., przeznaczonej na pokrycie kosztów za książkę i stempla 30 kr.

§. 7.

Zwierzchności miejsc, dla których przepisano wizowanie (§§. 8. i 9. ustawy o handlu obnośnym) mają zaopatrzyć ją bezpłatnie urzędowem Vidi i o téj czynności utrzymywać osobną książkę prenotacyjną.

§. 8.

Podobnie bezpłatnie udzielać się ma stwierdzająca wiza władz obwodowych, mocą której pozwalają one obnośnemu handlarzowi z innego kraju koronnego, trudnić się takimże handlem także w kraju koronnym, w którym władza obwodowa ma swoje siedzibę.

Dane pozwolenie ma być zaciągnięte do rejestru czyli spisu, wzmiankowanego w §. 3. niniejszego przepisu, a tak co do umieszczenia liczby rejestru w dopisku wizeny, jakoteż co do odwołania się do obnośnej książki handlarskiej, na której opiera się pozwolenie, i czasu, na jaki wydana, ważne są wszystkie te postanowienia, które w tych względach w §§. 3. i 4. niniejszego przepisu, co do obnośnych książek handlarskich i ich rejestrowania władzom udzielającym są zalecone.

e) auf die Beschreibung der Person, die dem Hausirer als Waarenträger bewilligt wird;

f) unter der Rubrik „Anmerkung“ insbesondere auch auf die gegen einen Hausirer verhängten Strafen oder vorgekommenen Beanständigungen.

Jedes Hausirbuch ist mit der Zahl zu versehen, unter welcher es im Register eingetragen ist, sowie mit dem Tage, Monate und Jahre der Ausstellung, dem Siegel und dem Namen der verleihenden Behörde, und der Unterschrift ihres Vorstandes.

Dem Hausirbuche ist ein Auszug aus den §§. 6, 8, 9, 12, 13, 16, 19 und 21 des Hausir-Gesetzes beizufügen.

§. 5.

In Städten und anderen Ortschaften, in denen der Hausirhandel bisher nicht gestattet war, ist derselbe auch fortan nicht zuzugestehen.

Sollten auch für andere Orte ganz besondere Gründe bestehen, welche die Gestattung des Hausirhandels daselbst als unzulässig erscheinen lassen, so haben die Kreisbehörden (Komitatsbehörden, Delegationen) die dießfälligen Anträge im Wege der Statthaltereien an das k. k. Handelsministerium zu richten, welches im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde darüber entscheiden wird.

§. 6.

Das Hausirbuch wird, mit Ausnahme eines Betrages von 10 fr., welcher die Gestehungskosten des Buches zu decken bestimmt ist, und des Stempels von 30 fr., unentgeltlich ausgefertigt.

§. 7.

Die Obrigkeiten der Orte, für welche die Widirung des Hausirbuches vorgeschrieben ist (§§. 8 und 9 des Hausir-Gesetzes), haben dasselbe mit dem amtlichen Vidi unentgeltlich zu versehen und darüber ein eigenes Vormerkbuch zu führen.

§. 8.

Die bestätigende Widirung der Kreisbehörde, durch welche einem Hausirer aus einem andern Kronlande die Hausir-Bewilligung auch in dem Kronlande, in welchem die Kreisbehörde den Sitz hat, ertheilt wird, hat ebenfalls unentgeltlich zu geschehen.

Die ertheilte Bewilligung ist in das im §. 3 dieser Vorschrift erwähnte Register einzutragen und es hat sowohl, was die Verückung der Zahl des Registers in der Widirungsklausel, als die Anführung des Hausirbuches, auf welches sich die Bewilligung stützt und die Dauer desselben betrifft, das Gleiche zu gelten, was in diesen Beziehungen in den §§. 3 und 4 dieser Vorschrift in Ansehung der Hausirbücher und deren Registrirung für die verleihenden Behörden angeordnet worden ist.

§. 9.

W przypadku śmierci trudniącego się handlem obnośnym, władza pertraktacyjna powinna natychmiast zająć obnośną książkę, i też przesłać władzy obwodowej, (żupaństwu [komitatowi], delegacyi), która ją wydała. Zwierzchność zaś miejscowa obowiązana o każdym takim przypadku śmierci człowieka, który się trudnił handlem obnośnym, donieść bez zwłoki wymienionej władzy obwodowej, (żupaństwu [komitatowi], delegacyi).

§. 10.

Do nadzoru nad trudniącymi się handlem obnośnym, powołana przed innymi c. k. żandarmerya, straż policyjna i skarbowa.

§. 11.

W sprawach, dotyczących się handlu obnośnego, rekurs w drugiej instancji wnosi się tam, gdzie prawo nie innego nie postanawia, do Namiestnictwa, w trzeciej do c. k. Ministerstwa Handlu. Gdzie rozporządzenie wyszło od samego Namiestnictwa, rekurs idzie wprost do Ministerstwa.

Przeciw dwóm jednobrzmiącym wyrokom rekursu wnosić nie wolno.

Baumgartner m. p.

(Do przepisu względem wykonania Patentu o handlu obnośnym).

(w osemce).

Licz. (rejestrz czyli spisu).

1. kartka.

Obnośna książka handlarska.

1. strona.

w skutek najwyższej ustawy z dnia 4. Września 1852 r.

dla.....

Imię i nazwisko

Ojczyzna i miejsce urodzenia.....

Miejsce zamieszkania i gmina przynależności

Rok urodzenia.....

Stan (bezzenny, żonaty, wdowiec).....

Religia

Własnoręczny podpis.....

§. 9.

Geht ein Hausfrier mit Tod ab, so hat die Abhandlungsbehörde sogleich das Hausfrierbuch in Empfang zu nehmen und es der Kreisbehörde (Komitate, Delegation), von welcher es ausgestellt wurde, einzusenden. Die Ortsobrigkeit hat aber von jedem solchen Sterbefalle eines Hausfriers der besagten Kreisbehörde (Komitate, Delegation) ungesäumt die Anzeige zu machen.

§. 10.

Zur Ueberwachung der Hausfrier sind vor Allem die k. k. Gensd'armen, die Polizei- und Finanzwache berufen.

§. 11.

In Hausfrier-Angelegenheiten geht dort, wo das Gesetz nichts Anderes vorschreibt, der Rekurs in zweiter Instanz an die Statthalterei und in dritter an das k. k. Handelsministerium. Dort wo die Verfügung von der Staathalterei selbst ausgegangen ist, geht der Rekurs unmittelbar an das Ministerium.

Gegen zwei gleichlautende Erkenntnisse ist ein Rekurs nicht gestattet.

Baumgartner m. p.

(Zur Vollzugs-Vorschrift des Hausfrier-Patentes.)

(in Oktav)

Nr. (des Registers)

1. Blatt.

Hausfrierbuch

1. Seite.

in Folge des Allerhöchsten Gesetzes vom 4. September 1852.

für

Tauf- und Zuname

Vaterland und Geburtsort

Wohnort und Zuständigkeitsgemeinde

Geburtsjahr

Stand (ledig, verheiratet, Witwer)

Religion

Eigene Unterschrift

2. strona.

Opis osoby:

- Wzrost
- Twarz
- Oczy
- Nos
- Usta
- Włosy
- Osobliwe znamiona

2. kartka. Ważna do (określenie czasu podług dnia kalendarzowego)

3. strona.

Dla kraju koronnego.....

w okręgu granicznym.....

mianowicie w dystryktach..... *)

Spis miast i wsi, w których handlem obnośnym trudnić się nie wolno:

Towary, do których się pozwolenie odnosi

- a) nie podpadające kontroli:
- b) podpadające kontroli..... *)

3. kartka.

Nosiciel towarów)

(Wyrażenie i opisanie osoby, podobnie jak na stronie 1. i 2.)

4. i 5. kartka.

U w a g i.

6. kartka aż do 16.

W i z y.

17. kartka. Wyciąg z najwyższej ustawy z dnia 4. Września 1852.

§. 6. „Pozwolenie trudnienia się handlem obnośnym ważne jest tylko dla osoby“ i. t. d. aż do końca.

§. 8. (w całości)

§. 9. Od początku aż do „w całym kraju koronnym“

§. 12. (cały)

§. 13. aż do „urzędowego vidi“

§. 16. (cały)

§. 19. (cały)

§. 21. (cały).

Za wydanie obnośnej książki handlarzkiej uścić należy kwotę 10 kr. i należytość stemplową 30 kr.

*) Należy przekreślić, gdzie to nie zachodzi.

2. Seite.

Personsbefchreibung:

Statur

Geficht

Augen

Nafe

Mund

Haare

Befondere Kennzeichen

2. Blatt. Gültig bis (Zeitangabe nach dem Kalendertage)

3. Seite.

Für das Kronland

im Grenzbezirke

und zwar in den Distrikten.....*)

Verzeichniß der Städte und Ortschaften, wo zu hausiren nicht gestattet ist:

.....*)

Waaren, auf welche sich das Befugniß bezieht

a) nicht kontrolpflichtige:

b) kontrolpflichtige:

3. Blatt.

Waarenträger*)

(Angabe und Personsbefchreibung wie Seite 1 und 2)

4. u. 5. Blatt.

Anmerkungen.

6. bis 16. Blatt.

Widurungen.

17. Blatt. Auszug aus dem Allerhöchsten Befehle vom 4. September 1852.

§. 6. „Die Hausirbewilligung gilt nur für die Person“ u. f. w. bis zu Ende.

§. 8. (im Ganzen)

§. 9. vom Aufzuge bis „Kronland zu Theil wird“

§. 12. (ganz)

§. 13. bis „Vidi vorzuzeigen“

§. 16. (ganz)

§. 19. (ganz)

§. 21. (ganz)

Für Ausfertigung des Hausirbuches ist ein Betrag von 10 fr. und die Stempelgebühre von 30 fr. zu entrichten.

*) Ist zu durchstreichen, wo der Fall nicht vorkommt.

Ostatnia kartka i ostatnia strona. Wydana od.....
dnia

(P. M.) (Podpis przełożonego).

36.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji Skarbowej z dnia 9. Stycznia 1853,

**o zmianie warunku kontraktowego, przepisane go rozporządzeniem
Administracji dochodów skarbowych, z dnia 19. Grudnia 1845 l.
33862, względem złożenia niektórych dokumentów dla ocenienia
wartości hipoteki na kaucyę dzierżawną ofiarowanój.**

Na zasadzie dekretu wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 26. Listopada 1850 l. 24046/1191, zważywszy, że stosownie do najwyższego Patentu z dnia 10. Października 1849, (Dziennik praw kraj. cz. II, nr. 27, str. 24); oprócz Lwowa i Brodów, inne także miasta i osiadłości podlegają podatkowi z czynszów domowych, zmienia się warunek kontraktu dzierżawnego w punkcie 1. rozporządzenia byłej Administracji dochodów skarbowych z dnia 19. Grudnia 1845 l. 33862, (Zbiór ustaw prowinc. z roku 1846, nr. 14, str. 38) przepisany, w sposób następujący:

„W razie dawania kaucyi przez hipotekę złożyć winien dzierżawca co do realności na kaucyę zapisanej, oprócz aktu sądowego detaksacyi nad trzy lata nie dawniejszego, niemniej najnowszego wyciągu tabularnego téjże realności, w którym także i kaucya już zaintabulowaną wykazana być powinna, zaś co do dóbr ziemskich buchalteryczny wykaz dochodów katastralnych, a co do budynków, podlegających podatkowi z czynszów domowych, certyfikat urzędu podatkowego względem przychodu z czynszów najmu ostatnim razem fasonowanego, tudzież urzędowe poświadczenie dobrego stanu budowli takich realności, wraz z dokumentem kaucyi u powiatowej władzy skarbowej, w której okręgu realność na kaucyę zapisana jest położona. Prawo osądzenia, czy kaucya dzierżawna przez hipotekę jest do przyjęcia, jako i względem każdego innego sposobu dawania kaucyi, przynależy władzy skarbowej, zawiadującej przedmiotem dzierżawnym, której wyrokowi dzierżawca, w jakikolwiekby sposób rozpoznanie hipoteki przedsięwzięte zostało, bezwarunkowo poddać się ma.

Reszta warunków powołanego rozporządzenia zostaje w swojej mocy.

Krajewski m. p.

Letztes Blatt, letzte Seite. Ausgefertigt von

am

(L. S.) (Unterschrift des Vorstehers).

36.

Verordnung der Finanz-Landes-Direktion vom 9. Jänner 1853,

betreffend die Abänderung der mit der Kameral-Gefällen-Verwaltungs-Verordnung vom 19. Dezember 1845 Z. 33862 vorgezeichneten Vertragsbestimmung zur Beibringung einiger Behelfe zur Beurtheilung des Werthes der zur Pachtkaution angebotenen Hypothek.

Auf Grund des hohen Finanzministerial-Dekretes vom 26. November 1850 Z. 24046/1191 wird, nachdem in Gemäßheit des Allerhöchsten Patentes vom 10. Oktober 1849 (Landes-Gesetzblatt, II. Stück, Nr. 27, Seite 21) auch andere Städte und Ortschaften als Lemberg und Brody der Hauszinssteuer unterliegen, die im Punkte 1 der Verordnung der bestandenenen Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 19. Dezember 1845 Z. 33862 (Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1846, Nr. 14, Seite 38) vorgezeichnete Pachtvertragsbestimmung in folgender Weise abgeändert:

„Im Falle der Kauzionsleistung mittelst Hypothek hat der Pächter außer dem nicht über drei Jahre alten gerichtlichen Schätzungsakte, der zur Kauzion verschriebenen Realität, dann dem neuesten Tabularvertrakte dieser Realität, worin auch schon die Kauzion verbüchert erscheinen muß, bei Landgütern den buchhalterischen Katastral-Erträgnißausweis, und bei Gebäuden, welche der Hauszinssteuer unterliegen, das steuer-ämliche Zertifikat über das in der letzten Zeit fatirte Miethzins'erträgniß und die ämliche Bestätigung des guten Bauzustandes dieser Realitäten zugleich mit der Kauzionsurkunde bei derjenigen Finanzbezirksbehörde, in deren Bereiche die verschriebene Realität sich befindet, beizubringen. Das Recht über Annehmbarkeit der Pachtkauzion mittelst Hypothek, so wie über jede anderweite Art der Pachtkauzionleistung abzusprechen, steht den das Pachtobjekt administrirenden Finanzbehörden zu, deren dießfälligem Ausspruche sich der Pächter, es mag die Hypothekarprüfung auf was immer für eine Weise vorgenommen worden seyn, unbedingt unterwirft.“

Die übrigen Bestimmungen jener Verordnung bleiben unberührt.

Krajewski m. p.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 14. Stycznia 1853,**o nadanych dwóch wyłącznych przywilejach.**

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12.)

Ministerstwo Handlu nadało na podstawie najwyższego Patentu z dnia 15. Sierpnia 1852 następujące wyłączne przywileje:

1. Jakóbowi Hembergerowi, - właścicielowi przywileju w Wiedniu (w mieście pod l. 782), na uczynioną przezeń, jak twierdzi, poprawę w konstrukcyi warstatów czyli maszyn, przydaniem części, skazówką warstatową (Flügelfinger) zwaną, do przędzenia bawełny i wszelkich włóknistych materyj, która w istocie zasadza się na osobliwém rozciąganiu przędzy, nici, albo taśmy za pomocą jednej lub więcej par wałków rozciągaczów, i wprawieniu tychże w kręcenie się według woli za pomocą tarcz trących; na trzy lata. Opis przywileju, w tajności zachować się mającego, złożony jest w e. k. archiwie przywilejów (l. 10175, H.).

2. Józefowi Kreuzerowi, agentowi kupieckiemu w Wiedniu (w mieście pod l. 450), na uczynioną przezeń, jak twierdzi, poprawę w folgach u wozów, używanych na kolejach żelaznych, szczególnie zaś sprężyn odpornych, które oraz za rysory i sprężyny pociągające użyte być mogą; na rok jeden. Opis przywileju znajduje się do przeglądu w e. k. archiwie przywilejów (l. 10176—H.).

Baumgartner m. p.

38.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 14. Stycznia 1853,

którym przywilej Juliana Franciszka Belleville z dnia 31. Grudnia 1850, na rok trzeci przedłużono.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12.)

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną, przywilej Juliana Franciszka Belleville z dnia 31. Grudnia 1850, nadany na wynalazek nowego systemu tworzenia w okamgnieniu pary, przedłużyć na dalszy rok trzeci, przy rozciągnięciu działalności tegoż na całą Monarchię.

Baumgartner m. p.

37.

Verordnung des Handelsministeriums vom 14. Jänner 1853,**wegen Verleihung zweier ausschließenden Privilegien.**

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Februar 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien, auf Grundlage des Allerhöchsten Patentes vom 15. August 1852, verliehen:

1. Dem Jakob Hemberger, Privilegiums-Inhaber in Wien (Stadt Nr. 782), auf eine angebliche Verbesserung in der Konstruktion der Stühle oder Maschinen mit einem Organ „Flügelfinger“ genannt, zum Spinnen der Baumwolle und aller faserigen Stoffe, welche in der Wesenheit darin besteht, auf eine eigenthümliche Art und Weise das Garn, die Zwirne oder Bänder mittelst einer oder mehrerer Streckwalzenpaare zu strecken, und ihnen durch Friktions-scheiben eine nach Gutdünken drehende Bewegung zu geben; auf die Dauer von drei Jahren. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 10175—5.).

2. Dem Joseph Kreuzer, Handlungsagenten in Wien (Stadt Nr. 450), auf angebliche Verbesserungen an den Stoßballen der Eisenbahnwaggons, insbesondere der Stoßfedern, welche auch als Trag- und Zugfedern zu verwenden sind; auf die Dauer eines Jahres. Die offenzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 10176 — 5.).

Baumgartner m. p.

38.

Verordnung des Handelsministeriums vom 14. Jänner 1853,

womit das Privilegium des Julian François Belleville vom 31. Dezember 1850 auf das dritte Jahr verlängert wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Februar 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat das Privilegium des Julian François Belleville vom 31. Dezember 1850 auf die Erfindung eines neuen Systems augenblicklicher Dampferzeugung, auf die weitere Dauer des dritten Jahres, mit Ausdehnung seiner Wirksamkeit auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden.

Baumgartner m. p.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 18. Stycznia 1853,

o nadanych kilku wyłącznych przywilejach.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12.)

Ministerstwo Handlu nadało na mocy najwyższego Patentu z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Aleksandrowi Zieglerowi, ślusarzowi, maszyniście i właścicielowi przywileju w Wiedniu (Neue Wieden, pod l. 480), nadany na wynalazek w wyrabianiu damskich grzebyczków i grzebieni do warkoczów z lanój blachy stalowej, albo drutu stalowego; na rok jeden. Opis przywileju, o którego zachowanie w tajemnicy proszono, złożony jest w c. k. archiwie przywilejów (l. 199 — H.).

2. Janowi Fryderykowi Gärtnerowi młodszemu, kupcowi w Wiedniu (w mieście pod l. 836) i właścicielowi fabryki w Rannersdorfie, nadany na poprawę w wyrabianiu gumy dekstrynowej i surogatów gumy; na dwa lata. Opis przywileju, o którego zachowanie w tajemnicy proszono, złożony jest w c. k. archiwie przywilejów (l. 200 — H.).

3. Adolfowi Weissowi, wywozicielowi w Wiedniu (w mieście pod l. 256), na wynalazek taniego białego mydła mieszanego; na dwa lata. Opis, o którego utajenie proszono, złożony jest w c. k. archiwie przywilejów (l. 218 — H.).

4. Pinkasowi Hartmanowi, trudniącemu się kupiectwem obnośném, mieszkającemu w Wiedniu, (Landstrasse pod l. 219), na wynalazek środka do rozтворzenia kauczuku ku robieniu z niego czernidla do bótów; na rok jeden. Opis przywileju, o którego utajenie proszono, złożony jest w c. k. archiwie przywilejów (l. 221 — H.).

Baumgartner m. p.

Verordnung des Handelsministeriums vom 18. Jänner 1853,

über die Verleihung mehrerer ausschließenden Privilegien.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Februar 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage des Allerhöchsten Patentens vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Alexander Ziegler, Maschinenschlosser und Privilegiums-Inhaber in Wien (neue Wieden Nr. 480), auf eine Erfindung in der Erzeugung von Damen-Vorstech- und Scheiteltämmen aus Gußstahlblech oder Stahlbraht; auf die Dauer eines Jahres. Die Privilegiumsbeschreibung, deren Geheimhaltung angefocht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 199 — S.).

2. Dem Johann Friedrich Gärtner jun., bürgerlichen Kaufmann in Wien (Stadt Nr. 836), und Fabriksbesitzer in Rannersdorf, auf eine Verbesserung in der Erzeugung des Dextrin-Gummi und der Gummi-Surrogate; auf die Dauer von zwei Jahren. Die Privilegiumsbeschreibung, deren Geheimhaltung angefocht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 200 — S.).

3. Dem Adolph Weiß, Exporteur in Wien (Stadt Nr. 256), auf die Erfindung einer billigen weißen Kompositions-Seife; auf die Dauer von zwei Jahren. Die Beschreibung, deren Geheimhaltung angefocht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 218 — S.).

4. Dem Pinkas Hartman, Hausirer, wohnhaft in Wien (Landstrasse Nr. 209), auf die Erfindung eines Mittels zur Lösung des Kautschuks zur Erzeugung einer Stiefelwiche; auf die Dauer eines Jahres. Die Privilegiumsbeschreibung, deren Geheimhaltung angefocht wurde, befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 221 — S.).

Baumgartner m. p.

